

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про припинення конституційного провадження у справі за конституційним поданням народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Указу Президента України «Про утворення Державної податкової адміністрації України та місцевих державних податкових адміністрацій»

м. Київ
24 грудня 1997 року
№ 4-зп

Справа № 03/1609-97

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Тимченка Івана Артемовича - головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,
Яценка Станіслава Сергійовича,

за участю Сокерчака Вячеслава Михайловича та Шаланського Анатолія Миколайовича - представників суб'єкта права на конституційне подання, народних депутатів України, Азарова Миколи Яновича та Олещенка Вячеслава Івановича - представників Президента України, Селіванова Анатолія Олександровича, залученого Конституційним Судом України до участі у розгляді справи як представника Верховної Ради України,

розглядаючи на пленарному засіданні справу за конституційним поданням народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Указу Президента України від 22 серпня 1996 року № 760 «Про утворення Державної податкової адміністрації України та місцевих державних податкових адміністрацій»,

у с т а н о в и в:

1. До Конституційного Суду України 18 квітня 1997 року надійшло конституційне подання народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) Указу Президента України від 22 серпня 1996 року № 760 «Про утворення Державної податкової адміністрації України та місцевих державних податкових адміністрацій». Суб'єктом права на конституційне подання визначалися сорок шість народних депутатів України, проте одним з них - народним депутатом Петренком М.І. - воно не було підписане.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань, вивчивши конституційне подання, підписане сорока п'ятьма народними депутатами України, установила, що згідно з пунктом 1 частини першої статті 150 Конституції України, пунктом 1 статті 13 Закону України «Про Конституційний Суд України» порушене у ньому питання підвідомче Конституційному Суду України, конституційне подання за формою і змістом відповідає вимогам, передбаченим Конституцією України та статтями 39, 40, 71 Закону України «Про Конституційний Суд України», і своєю ухвалою від 16 вересня 1997 року відкрила конституційне провадження у справі щодо відповідності Конституції України (конституційності) Указу Президента України від 22 серпня 1996 року № 760 «Про утворення Державної податкової адміністрації України та місцевих державних податкових адміністрацій».

3. У процесі розгляду справи на пленарному засіданні Конституційного Суду України 16 грудня 1997 року надійшли письмові заяви від народних депутатів України, підписи яких значились у конституційному поданні: Семенюк В.П. і Шкрабака П.А. - про відкликання своїх підписів під конституційним поданням, Левченка А.І. та Радька В.І. - з проханням вважати їх підписи під конституційним поданням недійсними.

На пленарному засіданні Конституційного Суду України 23 грудня 1997 року Левченко А.І. заявив, що вважає свій підпис під конституційним поданням дійсним, у зв'язку з чим відкликає відповідну письмову заяву, що взято Конституційним Судом України до уваги. Тоді ж було подано письмові заяви народних депутатів України: Семенюк В.П. - повторно - про відкликання свого підпису, інших, які підписували конституційне подання - Шкрабака П.А., Радька В.І., Олексеєнка В.К. про визнання їх підписів під конституційним поданням недійсними. Шкрабак П.А. та Радько В.І. мотивували це тим, що з текстом конституційного подання не були ознайомлені, Олексеєнко В.К. - тим, що порушені в конституційному поданні питання потрібно вирішувати законодавчим шляхом. Одночасно представники суб'єкта права на конституційне подання передали додатково підписи ще чотирнадцяти народних депутатів України з проханням приєднати їх до конституційного подання від 17 квітня 1997 року.

4. Всі зазначені письмові документи були долучені до справи. Після їх оцінки встановлено, що на всіх документах, в тому числі у конституційному поданні, підписи є дійсними.

Визнано, що оскільки чотирнадцять нових підписів народних депутатів України не були невід'ємною частиною конституційного подання, за яким порушено конституційне провадження, вони не можуть бути враховані при визначенні суб'єкта права на конституційне подання.

Стаття 150 Конституції України, стаття 39 Закону України «Про Конституційний Суд України» встановлюють чіткі вимоги до форми і змісту конституційного подання, з яких випливає, що це єдиний документ, який не може бути доповнений підписами інших народних депутатів України після реєстрації конституційного подання в Конституційному Суді України.

Що стосується індивідуальних заяв народних депутатів України, то вони мають бути розглянуті в контексті статті 40 Закону України «Про Конституційний Суд України». Положення цієї статті, за яким підпис депутата не відкликається, означає невмотивовану

відмову народного депутата України від підпису під конституційним поданням. Мотивована відмова народного депутата України кожного разу має бути оцінена Конституційним Судом України на предмет допустимості такої відмови.

Оцінюючи індивідуальні заяви народних депутатів України Шкрабака П.А. та Радька В.І., Конституційний Суд України дійшов висновку, що наведені ними мотиви невідповідності змісту конституційного подання їх волевиявленню мають бути взяті до уваги.

Заяви народних депутатів України Семенюк В.П. та Олексєенка В.К. враховані бути не можуть.

Таким чином, встановлено, що конституційне подання щодо неконституційності Указу Президента України від 22 серпня 1996 року № 760 «Про утворення Державної податкової адміністрації України та місцевих державних податкових адміністрацій» підтримується сорока трьома народними депутатами України з числа тих сорока п'яти, чиї підписи стоять під конституційним поданням. У такому разі відсутній суб'єкт права на конституційне подання.

Виходячи з викладеного та керуючись статтею 150 Конституції України, статтею 40 і пунктом 1 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», відповідно до параграфу 51 Регламенту Конституційного Суду України Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Припинити конституційне провадження у справі щодо відповідності Конституції України (конституційності) Указу Президента України від 22 серпня 1996 року № 760 «Про утворення Державної податкової адміністрації України та місцевих державних податкових адміністрацій».

2. Припинення провадження у справі не перешкоджає відкриттю нового провадження щодо розгляду того ж питання за зверненням до Конституційного Суду України суб'єкта права на конституційне подання, що відповідатиме вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України «Про Конституційний Суд України».

3. Направити ухвалу представникам народних депутатів України, за поданням яких було порушено провадження у справі, та Президентові України.

4. Ця Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ